

Ένας λύκος με προβιά αρνιού

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

image not found or type unknown

Ένας λύκος, μια φορά, παραφύλαγε ένα κοπάδι πρόβατα για κάμποσες μέρες...

«Κάτασπρα παχουλά μου προβατάκια», σκεφτόταν «τι ωραίο μεζεδάκι θα γίνετε!».

Όμως ο βοσκός των προβάτων δεν έπαιρνε τα μάτια του από τα πρόβατά του κι αυτό έκανε τον λύκο μας να απελπίζεται.

«Δε φεύγει στιγμή από κοντά τους, κάτι πρέπει να σκεφτώ, ξεροστάλιασα τόσες μέρες!».

Φανταστείτε λοιπόν πώς άστραψαν τα μάτια του λύκου όταν βρήκε κάπου κοντά στο μαντρί, στη ρίζα ενός δέντρου μια προβιά αρνιού.

«Τώρα δε θα μου γλιτώσουν τα αφράτα προβατάκια, αφού κι εγώ προβατάκι θα γίνω ανάμεσά τους», μονολογούσε ο λύκος μας και γελούσαν και τ' αυτιά του!

Πραγματικά, την άλλη μέρα φόρεσε την προβιά και χώθηκε ανάμεσα στα πρόβατα

που έβοσκαν. Ούτε ο ίδιος ο βοσκός δεν τον κατάλαβε και ξεγελάστηκε από την πονηριά του λύκου. Κι όταν νύχτωσε και έβαλε τα πρόβατα ο βοσκός μας στο μαντρί, για φαντάσου, έβαλε και τον λύκο, το μασκαρεμένο πρόβατο!

Μετά από λίγο όμως, την ίδια νύχτα, θυμήθηκε ο βοσκός μας πως την άλλη μέρα ήταν γιορτή και μπήκε στο μαντρί να πάρει ένα αρνί, για να το σφάξει. Μέσα στο σκοτάδι λοιπόν απλώνει το χέρι του κι αρπάζει το πρώτο ζώο που βρέθηκε μπροστά του. Και ποιο ήταν αυτό; Σίγουρα το μαντέψατε, ήταν ο μασκαρεμένος λύκος. Πήρε λοιπόν τον λύκο για πρόβατο και τον έσφαξε. Σίγουρα την έπαθε ο λύκος μας, αλλά και ο βοσκός μας κατάλαβε κάτι, που για όλους μας δυστυχώς ισχύει πολλές φορές: κρίνουμε και αποφασίζουμε από την εξωτερική εμφάνιση, που πολλές φορές ξεγελά. **Ούτε πρόσωπα ούτε πράγματα πρέπει να κρίνουμε από την εξωτερική τους εμφάνιση και μόνο, συμφωνείτε;**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

[Άκουσε τον μύθο](#)

%mythoslykos%